

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **P. S.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Chlebikem, advokátem se sídlem Karviná-Fryštát, Karola Šliwky 621/5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem ul. 28. října 117, Ostrava 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. MSK 207149/2011 ze dne 29. listopadu 2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. h/ zákona č. 200/90 Sb. o

přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkového zákona), jehož se měl dopustit tím, že dne 18.4.2010 ve 14:30 hodin v obci Dětmárovice, poblíže domu č.p. X, jako vlastník (držitel) psa – německého ovčáka, nezabránil jeho pobíhání po pozemní komunikaci, následkem čehož došlo k dopravní nehodě, kdy projíždějící motocyklista M. K., nar. X, po vyběhnutí psa do vozovky bezprostředně před motocykl upadl, přičemž utrpěl zranění, které svým rozsahem naplnilo pojem „ublížení na zdraví“, čímž měl P. S. porušit ust. § 60 odst. 11 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o provozu na pozemních komunikacích), a tím naplnit skutkovou podstatu uvedeného přestupku, za který mu byla podle ust. § 12 odst. 1 přestupkového zákona a ust. § 22 odst. 4 přestupkového zákona uložena pokuta ve výši 25.000,- Kč a povinnost zaplatit paušální částku nákladů řízení dle ust. § 79 odst. 1 přestupkového zákona v souladu s ust. § 1 odst. 1, 2 vyhlášky MV č. 231/1996 Sb. ve výši 2.500,- Kč s lhůtou splatnosti pokuty i nákladů řízení do 2 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dále mu byla uložena povinnost uhradit poškozenému M. K. škodu ve výši 35.826,- Kč za ušlý výdělek a bolestné ve lhůtě do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Karviné, odbor dopravy rozhodl dne 20.9.2011, pod č.j. MMK/088279/2011, tak že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že přestupek byl prokázán při ústním jednání na podkladě důkazů: protokol o dopravní nehodě s ohledáním a fotodokumentací a plánkem, rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti M. K. a lékařské zprávy, protokolu o výsledku podezřelého, protokolů o výsledku svědků M. K., R. M., E. S., V. S., H. M. a I. D., vyjádření MVDr. A. I., uplatnění nároku poškozeného K., výpočtu ušlého výdělku M. K., bodového hodnocení MUDr. P. a protokolu o hlavním líčení sp. zn. 9 T 40/2011 s CD.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Magistrátu města Karviná, odboru dopravy ze dne 20. září 2011 č.j. MMK/088279/2011 ve věci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích, ve znění účinném do 31.7.2011, potvrdil. Uvedl, že svědkové E. S. a R. M. shodně vypověděli, že u oplocení se pohybovali dva psi, přičemž shoda nastala i v jejich popisu. Dále výpovědi obou svědků korespondují v tom, že oba psi po havárii běželi k pozemku obviněného P. S. Přestože pak svědek M. psy ztratil z dohledu, je zde jeho tvrzení, že psi běželi z jeho pozemku a rovněž tvrzení svědkyně S., která viděla, jak obviněný P. S. zavřel psy do kotce. Pokud se tedy týče odpovědi na otázku vlastnictví psa – německého ovčáka, pak výpovědi svědků jsou pro zdejší správní orgán natolik přesvědčivé, že je na místě vyslovit závěr, že pes – německý ovčák, který vběhl do jízdní dráhy motocyklu poškozeného M. K., patří právě obviněnému P. S. Z výpovědí svědků R. M. a E. S. vyplývá ještě jedna skutečnost, týkající se chování a jednání samotného obviněného P. S., který bezprostředně po havárii motocyklu připustil vlastnictví psů a poškozenému M. K. přislíbil odškodnění. Z pohledu zdejšího správního orgánu je zcela proti logice, aby obviněný P. S. vůbec připustil, že psi jsou v jeho vlastnictví, kdyby byl přesvědčen, že tomu tak opravdu není a za této situace poškozenému M. K. ještě nabídl odškodnění. Dalším argumentem, podporujícím skutečnost, že pes, který

vběhl pod motocykl, patří obviněnému P. S., je výpověď svědkyně H. M., která na místě hovořila s obviněným P.S., který se před svědkyní přihlásil k vlastnictví psů, a to slovy „to byli moji psi“. V této souvislosti rovněž nelze přehlédnout i nabídku na úhradu škody jak na motocyklu, ta i úhradu bolestného motocyklistovi (M. K.). Tedy i obě tyto skutečnosti zapadají do logického řetězce tvrzení a důkazů o tom, že vlastníkem psů, tedy i psa – německého ovčáka, je právě obviněný P. S.. Pokud se tedy týče skutkových závěrů, na základě provedených důkazů a jejich vyhodnocení se zdejší správní orgán ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně, byť některé z nich lze formulovat poněkud jiným způsobem. Nicméně zdejší správní orgán konstatuje, že byl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje ust. § 3 správního řádu a je na místě vyslovit závěr, že obviněný P. S. porušením ust. § 60 odst. 11 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích naplnil skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. h) přestupkového zákona. Pokud se týká části výroku, v níž správní orgán uložil obviněnému nahradit poškozenému M. K. vzniklou škodu, i zde se odvolací orgán ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně. V souvislosti s otázkou náhrady škody ze spisové dokumentace vyplývá, že mimo poškozeného M. K. existuje ještě druhý subjekt, který se v trestním řízení podle § 43 odst. 3 tr. řádu připojil s nárokem na náhradu škody. Tímto subjektem je Revírní bratrská pokladna – zdravotní pojišťovna, se sídlem Slezská Ostrava, Michálkovická 108, která se v řízení dopisem ze dne 14.4.2011 č.j. 2949/D/10-ŘP/11/D připojila s nárokem na náhradu vynaložených nákladů na léčení poškozeného M. K. v částce 18.931,- Kč. Součástí dopisu je příloha v rozsahu 5 listů, v němž jsou podrobně rozepsány úkony a jejich finanční úhrada. Přestože se jmenovaný subjekt připojil s nárokem na náhradu škody, správní orgán, kterému věc byla postoupena, o nároku nerozhodl. Zdejší správní orgán tento postup posoudil jako zcela správný. Zdejší správní orgán svůj závěr odůvodnil tím, že poškozeným v přestupkovém řízení nebude zdravotní pojišťovna nebo např. zaměstnavatel poškozeného, kterým vznikla újma v majetkové sféře pouze „nepřímo“ v důsledku úhrady nákladů vynaložených na péči z veřejného zdravotního pojištění, resp. prostředků vynaložených na úhradu prvních dnů pracovní neschopnosti. Tato majetková škoda totiž nebyla způsobena přímo (bezprostředně), což je nezbytný předpoklad pro to, aby takový subjekt mohl získat postavení účastníka v řízení o přestupku ve smyslu ust. § 72 písm. b) přestupkového zákona.

Obsah žaloby

[4] Žalobce v zastoupení advokátem žalobou ze dne 24.1.2012 (u soudu napadlo dne 25.1.2012) se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení. V žalobě konkretizoval následující žalobní body:

1/ popíral, že se jednalo o jeho psy;

2/ nebylo zohledněno výrazné zavinění poškozeného, který zcela evidentně nesledoval situaci před vozidlem a podcenil pohyb psů, což ve svém důsledku, ať už se jednalo o psy žalobce či nikoliv, ke střetu došlo nejen díky pohybu psa;

3/ zpochybnil kvalitu dokazování, a to v tom, že nevěrohodnost svědkyně S. je dána tím, že rovněž chová naprosto stejné psy, tj. jednoho malého bílého a jednoho německého ovčáka, výpovědi svědkyň M. a D. jsou nepodstatné, tyto u nehody nebyly, svědek M. psy před nehodu neznal, ale potvrdil jejich přítomnost již v zahradě u domu žalobce, ve vyjádření OÚ Dětmárovice se uvádí existence německého ovčáka, což je údaj pravdivý a pudla, což je údaj dva roky starý, neboť pudl je po smrti, přičemž všichni svědkové hovoří o pudlovi;

4) bylo rozhodnuto na základě neúplně zjištěného skutkového stavu věci, nehoda měla dva viníky, což má svůj dopad i na rozhodování o náhradě škody, neboť pro její posuzování platí předpisy práva občanského a ty počítají s možností snížení náhrady škody v případě zjištění spoluzavinění poškozeného.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby, odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, poukázal na to, že pokud žalobce namítal, že nebylo jednoznačně zjištěno, že se jednalo o jeho psy, pak svědek R. M. „stoprocentně“ vyloučil, že by šlo o jiného psa (psa S., který je robustnější a kterého by poznal). Pokud žalobce v souvislosti s menším bílým psem namítal, že svědci hovoří o psu, kterého si pamatují, nikoliv kterého u nehody viděli, protože hovoří o pudlovi, avšak pes žalobce je plemene bišonek, uvádí dále žalovaný ve svém vyjádření, že podle svědkyně S. měl žalobce dříve malého černého /nikoli bílého/ pudla, k takové záměně tedy nemohlo dojít. Dále žalovaný uvádí, že podle jeho názoru je přirozené, že laik v oboru plemen psů označí malého bílého psa žalobce za pudla, resp. psa podobného pudlu. Neztotožnil se s tvrzením žalobce, že dopravní nehoda má vždy dva viníky, a i kdyby měl soud dospět k závěru, že poškozený rovněž porušil právní povinnost, takovou však správní orgány neshledaly, nemělo by to vliv na závěr o tom, že žalobce spáchal přestupek. Navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Ve správním spise správního orgánu I. stupně je založeno

- oznámení o zahájení řízení o přestupku dle § 22 odst. 1 písm. h) zák. o přestupcích ze 4.7.2011 včetně předvolání k ústnímu jednání dne 4.8.2011 s doručením obviněnému dne 14.7.2011,
- úřední záznam ze dne 1.7.2011 o dostavení se M. K., který se omlouvá z ústního jednání a uplatňuje nárok na náhradu škody ve výši 35.826,- Kč sestávající z nároku na náhradu škody z titulu ušlého výdělku za dobu trvání pracovní neschopnosti v částce 31.626,- Kč a nárok na náhradu škody z titulu bolestného při utrpěném úrazu ve výši 4.200,- Kč;

- předložení plné moci dne 26.7.2011 pro advokáta JUDr. Tomáše Chlebika s jeho žádostí o změnu termínu z důvodu jeho pobytu mimo území v termínu od 30.7. do 15.8.2011;
- předvolání k ústnímu jednání na 31.8.2011;
- protokol o ústním jednání ze dne 31.8.2011, ve kterém uvedeno prohlášení obviněného, že byl seznámen s podstatou obvinění a s obsahem jednotlivých listin spisu, uvedl, že je nevinný, od počátku tvrdil, že to nejsou jeho psi, ale dle něho policista do záznamu uvedl verzi pana K., netvrdil, že jeho psi pobíhali po zahradě, u veterináře byl jen ohledně očkování, ale ne ohledně kontroly případného zranění;
- součástí správního spisu je spis Okresního soudu v Karviné sp. zn. 9T 40/2011, ve kterém je založen protokol o nehodě ze dne 21. července 2010 sepsaný inspektorem prap. S. včetně plánu místa DN, fotodokumentace k dopravní nehodě, oznámení o přestupku ze dne 21. července 2010, pokyn k zahájení trestního řízení vydaný Okresním státním zastupitelstvím v Karviné dne 1. října 2010, záznam o zahájení úkonů v trestním řízení vůči P. S. z možného spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 148/1 trestního zákoníku, úřední záznamy o podání vysvětlení P. S., R. M., E. S., rozenou S. ze dne 14. července 2010. Z těchto úředních záznamů zjištěno, že svědek M. uvedl, že dne 18.4.2010 kolem 14.30 hod. byl na zahradě, stál poblíž oplocení a slyšel štěkat psy, kteří běhali za jeho kocourem, až tento vylezl na strom v jeho zahradě. Psi stáli u pravého okraje komunikace, u drátěného oplocení. Kolem něj projel motocyklista, kterému nevěnoval pozornost, vzápětí uslyšel brzdění motocyklu, a když se vyklonil, viděl, jak motocyklista jede dále a souběžně s ním běží psi, přičemž jeden ze psů – německý ovčák mu vběhl do jízdní dráhy zprava doleva. Přiběhl na místo nehody a v tom okamžiku přiběhla i E.S.. Motocyklistu posadili k plotu a zmatení psi odběhli přes louku do domu pana S., kde viděl jeho manželku, jak psy zavírá do jejich kotce. Dále uvedl, že jeden ze psů byl malý, bílý a druhý byl německý ovčák. E.S. uvedla, že dne 18.4.2010 kolem 14.30 hod. byla u svých rodičů a najednou viděla, jak soused běží na místo, kde došlo k dopravní nehodě. Ona sama nehodu přímo neviděla, ale na místo střetu se dostavila několik sekund po střetu, kdy také sama zaslechla upadnutí motocyklu na vozovku. Když doběhla na místo, viděla tam dva psy, jeden byl německý ovčák a druhý byl menší, bílé barvy, pravděpodobně pudl. Psi po nehodě odběhli přes vyšlapanou travnatou pěšinku a louku k domu pana S., vběhli do jeho zahrady a paní S.oba psy společně zavřela do kotce. Uvedené psy zná, nebylo to poprvé, co pobíhali po okolí. P. S. uvedl, že dne 18.4.2010 s manželkou opravovali plot před domem a jeho psi – německý ovčák a bílý pudl – pobíhali někde na zahradě, nesledovali je. Když uslyšeli nějakou ránu za domem, po chvíli se tam šel podívat a viděl vyvrácený motocykl a několik lidí. V tom okamžiku byli oba psi u něho na zahradě. Zavřel je do kotce a šel se podívat, co se stalo. Když zjistil, že došlo ke střetu motocyklisty s jeho psem, připustil, že tento mu mohl utéct, ale nyní je již na dvoře v kotci. Střet osobně neviděl a nemůže stoprocentně konstatovat, že se jednalo o jeho psa. Z úředního záznamu o podání vysvětlení z 21.7.2010 M. K. zjištěno, že dne 18.4.2010 kolem 14.30 hod. jel jako řidič motocyklu po

silnici v obci Dětmárovice ve směru k hlavní silnici I/67 a když projel mírnou pravotočivou zatáčkou mezi nějakými domy a najel do přímého úseku, tak ve vzdálenosti cca 20 metrů uviděl u plotu dva stojící psy. V tom okamžiku mohl jet rychlostí 30-40 km/h se zařazeným 4. rychlostním stupněm, prudce přibrzdil a dále pokračoval v jízdě. Psi se však rozběhli a běželi souběžně mezi motocyklem a oplocením. Nechtěl zastavovat, aby na něj náhodou nezaútočili, avšak po ujetí několika metrů německý ovčák najednou vběhl do jízdní dráhy zprava doleva. Z protokolu o výsledku obviněného P. S. sepsaného Policií ČR 1. oddělením obecné kriminality v Karviné dne 15. února 2011 zjištěno, že nesouhlasí s tím, co je mu kladeno za vinu, jeho pes žádnou dopravní nehodu nezpůsobil a v době, kdy se nehoda stala, byl jeho pes zavřený v kotci na oploceném pozemku. V době nehody měl psa plemene německý ovčák Ritu a dále má psa jeho manželka, a to bišonka jménem Betyna. V minulosti měli psa plemene pudl. Jeho rodinný dům je na oploceném pozemku, a pokud Rita je puštěna z kotce, pobíhá po oploceném pozemku. Je vždy pod jeho dozorem. V den nehody opravoval s manželkou plot, kdy měnil stávající plot z pletiva bez podezdívky za dřevěný plot s podezdívkou s železnými sloupky. Postupoval tak, že při výměně nikdy nebyl odkrytý prostor a Rita byla vždy v kotci. V době kolem 14. hodin začala Rita v kotci štěkat, štěkala směrem na druhou stranu, proto se šel podívat, co se děje a od kotce zahlédl na silnici, že na něj mává soused, a když docházel na místo, viděl přijíždět sanitku. Dozvěděl se, co se stalo, ale on řekl, že jeho pes to nemohl být, protože je v kotci. Dne 27.6.2010 za ním přijel motorkář a požadoval po něm 35.000,- Kč z důvodu nehody s jeho psem, a protože jeho pes nehodu nezpůsobil, zavolal na linku 158, kde nehodu oznámil. Z protokolu o výsledku svědka R. M. sepsaného Policií ČR 1. oddělením obecné kriminality v Karviné dne 1.3.2011, že v době, kdy došlo k nehodě, byl na zahradě, zaregistroval dva psy, protože honili jeho kočku, která před nimi vyběhla na strom v zahradě. Oba psi zůstali u plotu před zahradou a štěkali. Psi přiběhli z pozemku pana S. kolem plotu pana S.. Jednalo se o psa vlčáka, čímž myslí německého ovčáka a druhý pes byl menší, bílé barvy, s kroucenými chlupy. Byl to pes podobný pudlu. Uslyšel brzdění, podíval se zpět na cestu, viděl jet motorku. Viděl, jak motorkář brzdí a jak předním kolem narazil do vlčáka. Vlčák před střetem přebíhal silnici z pravé strany na levou, od jeho plotu směrem k pozemku pana S. Doběhl k motorkáři, za chvíli i paní S., která je zdravotní sestra. Oba psi běželi pak na pozemek pana S., běželi po mezi, mezi lány a doběhli až před jeho dům. Pak se mu ztratili z dohledu a asi zhruba za minutu nebo dvě viděl, jak paní S. zavírá kotec. Od paní S. se dozvěděl, že pan Siuda má dva psy, z toho jeden malý a druhý velký typu vlčák. Rychlost motorkáře nedokáže odhadnout, avšak nebyla příliš rychlá. S., kteří mají domek naproti jeho, také mají vlčáka. Toho by však poznal, jejich pes je robustnější a ten pes to stoprocentně nebyl. Z protokolu o výsledku svědka E. S. sepsaného Policií ČR 1. oddělením obecné kriminality v Karviné dne 9.3.2011, že na uvedenou událost si pamatuje, byla u rodičů na dvorku, když kolem jela motorka a také viděla, jak u cesty po pravé straně ve směru jízdy motorky byli dva psi.

Oba psi skákali po sousedovém plotu, protože na stromě byla kočka od pana M.. Jeden pes byl německý ovčák a druhý bílý pudl. Byli to psi od pana S. staršího, pana S. zná a psy také. Psi poté, co z místa odběhli po dopravní nehodě, běželi k jeho pozemku a zavřel je do kotce. To viděla a ještě se divila, že toho pudla zavírá do kotce s vlčákem. Neumí odhadnout rychlost motorkáře, ale před místem, kde psi skákali, zpomalil. Z protokolu o výsledku svědka M. K. sepsaného Policií ČR 1. oddělením obecné kriminality v Karviné dne 1.3.2011, že uvedeného dne jel na motocyklu sám, jel asi rychlostí 40 km/h, kdy se jednalo o úzkou cestu, asfaltovou, neudržovanou, na okraji silnice se štěrkem po zimě. Jak dojížděl ke konci oplocení rodinného domu po levé straně, tak zpoza plotu mu do jízdní dráhy vběhl pes německý ovčák. Začal brzdit, ale při brzdění došlo ke střetu předním kolem. Byl tam i druhý pes, malý, asi bílé barvy, ale neví, o jaké plemeno se jednalo. Psa viděl na poslední chvíli, jak vyběhl z levé strany a v té době byl asi metr až dva před tímto psem. Nehodu hlásil na dopravní policii až v měsíci červenci, dřív ne, protože pan S. sdělil, že nehodu už nahlásil. Z protokolu o výsledku svědkyně V. S. z 10.3.2011, že vypovídat nechce a nebude. Z protokolu o výsledku svědka H. M. z 25.3.2011, že jí její přítel M. K. volal, že měl nehodu, zbytek již hovořila do telefonu nějaká žena. V té době u ní na návštěvě byla její sestra I. D., a proto společně po telefonátu na místo nehody přijely. Viděla tam svého přítele, jak sedí opřený o plot, na místě sanitka ještě nebyla. Dále tam byla nějaká žena, mladý muž a tři starší pánové. Řekli jí, že mu do dráhy vběhli psi, jeden vlčák a druhý malý a řekli, že to byli psi pana S. Jeden ze starších pánů řekl – to byli moji psi a já jsem mu vynadala. V době jejího příjezdu na místě nehody již psi nebyli. Z protokolu o výsledku svědka I. D. z 30.3.2011, že byla na návštěvě u své sestry H. M., když tato měla telefonát od přítele, že měl dopravní nehodu. Na místo dopravní nehody po telefonátu dojely. Přítel sestry seděl na zemi, opřený o plot a dále tam byla žena a dva muži. Žena sdělila, že došlo k nehodě, kdy do jízdní dráhy vběhli dva psi, na místě však již žádní psi nebyli. Žena jim dále sdělila, že psi po nehodě utekli k majiteli a ukazovala na rodinný dům, který byl za polem. Ve spise je dále obžaloba ze dne 15. dubna 2011 na obviněného P. S., protokol o hlavním líčení ze dne 20.5.2011, ze kterého zjištěno, že obžalovaný P. S. uvedl, že jeho psi byli zajištěni v kotci, v době nehody měl psa německého ovčáka a psa plemene bišonek. Toho dne předělával plot, slyšel štěkot svého psa, na cestě viděl ležet motorku a nějaké lidi. Nehodu neviděl a v době nehody jeho německý ovčák byl zajištěný v kotci od 11.00 hodin. On opravoval plot, když dělal nový asi po dobu 14-ti dnů a po tu dobu byl německý ovčák zajištěn. Ani v minulosti se nestalo, že by pes utekl ze zahrady. V okolí jsou i další psi stejného plemene. Myslí, že uvedenou dopravní nehodu jeho pes nezpůsobil, na svém psu neviděl žádné zranění. Druhý den byl na vyšetření u veterináře a žádná zranění na něm zjištěna nebyla. Rodiče paní S. mají rovněž německého ovčáka a dalšího psa neurčité rasy. Svědek M. K. vypovídal shodně jako na prvním oddělení obecné kriminality. Svědek R. M. rovněž vypovídal shodně jako na policii a dále doplnil, že v okamžiku střetu byl ve vzdálenosti asi 20 metrů od nehody a pokud

se týká psů, jednalo se o německého ovčáka a psa bílé barvy a pronásledovali jeho kočku. V Dětmarovicích je dohromady asi 5 psů, on sám má dobrmana a druhého pouliční směsky. Po nehodě psi běželi po mezi a pak zezadu k plotu u domu pana S.. Jakým způsobem se dostali za oplocení domu, to neviděl. Dům obžalovaného k místu nehody je odhadem 70-100 metrů. Ví, že obžalovaný má psy, ale do nehody nevěděl, o jaká plemena se jednala. To, že se jedná o psy obžalovaného, se dozvěděl od paní S.. Svědkyně E. S. uvedla, že v té době byla u rodičů na dvorku na houpačce, poškozený jel z pravé strany od ní. Skákali tam psi po plotě pana M. a ti psi skočili pod motorku. Viděla, že psi skočili z pravé strany. Od nehody byla ve vzdálenosti asi 5-6 metrů. Psi vyběhli jakoby zpoza jejich plotu, je to vlastně pozemek pana S., který tam má pole, psi skákali po plotě od pana M., poněvadž na stromě seděl kocour. Po plotě skákali ještě dřív, než přijela motorka. Jednalo se o německého ovčáka a pudla. Po nehodě běžela na místo, psi přeskočili jakoby k jejich plotu, zůstali tam, byli vylekaní, ona je odháněla, tak běželi jakoby k baráku pana S. a ví, že to jsou psi obžalovaného, německý ovčák má jméno Rita. Viděla, jak pan S. je pustil na dvorek a zavřel do kotce. Paní S. stála pod balkonem, vyšla zpoza baráku a dívala se. Jiní psi tam nebyli, pouze tito dva. Pes jejich rodičů se jmenuje Bela, je to rovněž německý ovčák a pak mají ještě 16-tiletého psa pouličního, který je přivázaný u boudy. Motocyklista brzdil a nejel moc rychle. Dále je ve spise založeno usnesení Okresního soudu v Karviné ze dne 20.5.2011 č.j. 9 T 40/2011-119 o postoupení věci Magistrátu města Karviné k projednání a rozhodnutí, ve kterém mimo jiné soud vyslovil, že v daném případě je nepochybné, že obžalovaný porušil jednak povinnost uloženou obecně závaznou vyhláškou obce Dětmarovice o chovu psů na území obce, podle níž musí být psi zajištěni proti úniku, volné pobíhání psů bez dozoru v katastru obce je zakázáno. Rovněž je možno dovodit porušení ustanovení § 60 odst. 11 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, dle kterého je vlastník nebo držitel domácích zvířat povinen zabránit pobíhání těchto zvířat po pozemní komunikaci. Soud vyslovil, že dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním sice obě citované povinnosti uložené jednak na základě obecně závazné vyhlášky a jednak na základě zákona, porušil, nicméně v tomto konkrétním případě za daných okolností se u něj nejedná o porušení důležité povinnosti. V daném případě obžalovaný svým jednáním zavinil újmu na zdraví poškozeného K., a to v přímé příčinné souvislosti s porušením právního předpisu a obecně závazné vyhlášky obce Dětmarovice, jeho jednání by tedy mohlo být posouzeno jako přestupek;

- usnesení o určení lhůty pěti dnů obviněnému ze dne 31.8.2011 z důvodu, že při čtení důkazních prostředků omylem správní orgán vynechal výpočet ušlého výdělku poškozeného;
- dne 20.9.2011 správní orgán prvního stupně ve věci rozhodl;
- dne 10.10.2011 bylo u správního orgánu I. stupně podáno odvolání, které bylo dne 19.10.2011 předloženo k rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu.

Právní úprava

[10] Podle ust. § 60 odst. 11 zákona o provozu na pozemních komunikacích *vlastník nebo držitel domácích zvířat je povinen zabránit pobíhání těchto zvířat po pozemní komunikaci.*

[11] Podle ust. § 22 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích, v době spáchání přestupku, *přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích porušením zvláštního právního předpisu způsobí dopravní nehodu, při které je jinému ublíženo na zdraví. Dle odstavce čtvrtého tohoto ustanovení pokuta od 25.000,- Kč do 50.000,- Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5 a písm. h).*

[12] Dle ustanovení § 22 odst. 4 zákona č. 200/90 Sb., ve znění účinném do 31.7.2011 *pokuta od 25.000,- Kč do 50.000,- Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e) bodů 1 a 5 a písm. h).*

Právní posouzení věci samé

[13] Soud po provedeném řízení rozhodl dne 30.7.2012 rozsudkem čj. 58A 8/2012-34 tak, že žalobu zamítl, žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení a řízení o odkladném účinku žaloby zastavil. Soud dospěl k závěru, že žalobce řádně nezabezpečil svého psa na svém pozemku proti úniku a nezamezil v jeho nekontrolovaném pohybu po místní komunikaci. Tímto svým jednáním tak naplnil znaky přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. h). Opomenutím žalobce došlo k porušení ust. § 60 odst. 11 zák. č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, dle něhož je vlastník nebo držitel domácích zvířat povinen zabránit pobíhání těchto zvířat po pozemní komunikaci. Žalobce svým jednáním citovanou povinnost uloženou zákonem o provozu na pozemních komunikacích porušil. Žalobce tak zavinil újmu na zdraví poškozeného a dopustil se popsaného přestupku. Proti rozhodnutí krajského soudu podal žalobce kasační stížnost a Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 27. listopadu 2012 č.j. 1 As 138/2012-25 přisvědčil stěžovateli a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.7.2012, č.j. 58A 8/2012-34 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Uvedl, že krajský soud se nevypořádal s žalobními námitkami řádným způsobem, když považoval skutečnost, že stěžovatel je majitelem psa, který se v inkriminované době střetl s motocyklem řízeným poškozeným, za prokázanou v ohledem na výpovědi svědků slyšených v rámci trestního řízení. Nevypořádal se s namítaným znevěrohodněním tvrzení svědků, že do vozovky vběhl žalobcův pes (svědkyně S. údajně chová stejné psy jako stěžovatel, svědek M. před nehodou psy stěžovatele neznal, pouze viděl útěk nějakých psů z místa nehody a vbíhat tyto psy na pozemek stěžovatele, však z místa, kde se nacházel, vidět nemohl. Svědci S. i M. hovořili o pudlovi, avšak stěžovatel žádného pudla nevlastní, svědkyně M.a D. u nehody nebyly a pouze účelově tvrdí, co nahrává poškozenému, výpověď

poškozeného pak označil za účelovou i správní orgán, apod.), jednak závěr, podle nějž došlo ke střetu pouze v důsledku pohybu psa (pes se nacházel blízko okraje úzké vozovky, mezi dvěma ploty, přesto poškozený nepřizpůsobil rychlost své jízdy této situaci atd.). Krajský soud se měl s těmito žalobními body řádným způsobem vypořádat, což neučinil. Krajský soud považoval skutečnost, že stěžovatel je majitelem psa, který v inkriminované době se střetl s motocyklem řízeným poškozeným, za prokázanou v ohledem na výpovědi svědků slyšených v rámci trestního řízení a vůbec se nezabýval námitkami zpochybňujícími věrohodnost její výpovědi a nevypořádaný zůstaly rovněž žalobní námitky týkající se spoluzavinění nehody poškozeným.

[14] Krajský soud s odvoláním na uvedené v odstavci [6] tohoto rozsudku nepřisvědčil žalobnímu bodu 1). Soud nespátřil pochybení správního orgánu v tom, že tento vycházel z výpovědi svědků, kteří byli slyšeni v průběhu trestního řízení a sám pak již svědky nevyslychal. Přestupkové řízení je samostatné řízení, od trestního soudního řízení zcela oddělené, nicméně je to rovněž řízení trestní a svým způsobem navazujícím na soudní trestní řízení v případě, jestliže bylo zahájeno po proběhnutí trestním soudním řízením z důvodu, že soud dospěl po provedení dokazování k závěru, že s ohledem na intenzitu porušení důležité povinnosti věc nespádá do kategorie soudního trestání, nýbrž do kategorie správního práva trestního. V takovém případě správní orgán z důvodu efektivnosti řízení je oprávněn využít výsledky dokazování ze soudního řízení, vyhodnotí-li je jako úplné a přesvědčivé, bez toho, že by znovu tytéž důkazy prováděl, např. výslech svědků. Svědci E.S. a R. M., byli v dané věci nejdříve voláni k podání vysvětlení na dopravní inspektorát Policie ČR v Karviné dne 14. července 2010, dále byli k věci voláni a slyšeni v březnu 2011 na 1. oddělení obecné kriminality Územního odboru SKPV Karviná a konečně byli předvoláni k hlavnímu líčení u OS v Karviné dne 20.5.2011. Tito svědci vypovídali vždy shodně se svojí předcházející výpovědí. Soud neměl důvod věrohodnost těchto výpovědí zpochybnit, když logicky do sebe zapadaly. V první řadě soud s odvoláním na výpovědi svědků E.S. a R. M., ale také na výpověď poškozeného nezpochybnil, že k nehodě došlo nárazem motocyklisty do pobíhajícího psa, německého ovčáka. Vzhledem ke svědeckým výpovědím uvedených svědků vzal soud za prokázané, že majitelem německého ovčáka je žalobce. Oba svědci uvedli, že psi, německý ovčák a menší bílý pes, tam běhali, protože honili kočku od pana M., která vylezla na strom, a psi na ni stále štěkali. Kočka vyběhla na strom v zahradě pana M. a psi na ni štěkali a pobíhali podél plotu jeho zahrady sousedící s pozemní komunikací. Po nehodě odběhli psi přes pole k domu pana S., který je pustil do zahrady a zavřel. Soud nezpochybnil tyto výpovědi, a to ani přes tvrzení žalobce, že rodiče paní S. mají rovněž německého ovčáka a ani přes tvrzení, že on nevlastní pudla a p. M. před nehodou psy žalobce neznal. Svědek M. uvedl, že zná psa, německého ovčáka, od rodičů svědkyně S., a ten to nebyl. Rodiče paní S. sice mají dva psy, avšak kromě německého ovčáka, mají „pouliční rasu“. Svědci shodně vypověděli, že se tam pohybovali dva psi, německý ovčák a pudl, nebo menší bílý pes s kroucenými chlupy a po nehodě oba psi se vrátili zpět k zahradě žalobce, který jim otevřel branku a zavřel je do kotce. Soud nemá důvod nevěřit žalobci, že nevlastí pudla, ale jeho žena má psa bišonka. Nutno však zdůraznit, že plemeno bišonek je podobné pudlům a laik, pokud se blíže o rasy psů nezajímá, nemusí rozdíl v těchto rasách zaznamenat. Věrohodnosti výpovědi napovídá i to, že žalobce opravoval plot, kdy namísto pletivového bez podezřívky stavěl dřevěný s podezřívkou, tedy psi mohli vyběhnout ze zahrady, aniž to žalobce mohl zaregistrovat.

Z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 14. července 2011 vyplynulo, že žalobce připustil, že mu psi mohli vyběhnout ze zahrady, a uváděl, že pobíhali někde po zahradě. Nesledoval je, a když slyšel ránu, šel se podívat. V tom okamžiku byli psi na zahradě a zavřel je do kotce. Teprve později v tomto směru změnil svou výpověď a již uváděl, že pes Rita byla v kotci. Svědkové však shodně vypověděli, že až po nehodě psa zavíral do kotce. Tvzení žalobce soud v uvedených souvislostech považuje za účelové a shoduje se závěrem správního orgánu, že majitelem pobíhajících psů byl žalobce.

[15] Soud nepřisvědčil ani žalobním bodům 2) a 4). Je nesporné, že k nehodě došlo z důvodu střetu s volně pobíhajícím psem. Majitel psa, s odkazem na uvedené v odstavci [14], žalobce, jednoznačně porušil zákonnou normu, viz. uvedené v odst. [10] rozsudku, jestliže nechal psy volně pobíhat po pozemní komunikaci. Kdyby žalobce zákon neporušil, ke střetu se psem by vůbec nedošlo a následně k následku, poranění motocyklisty a ke škodě. Jestliže žalobce psa, resp. psy dostatečně nezabezpečil a pes následně vběhl motocyklistovi pod kolo, v důsledku čehož motocyklista upadl a způsobil si zranění, pak nutno vyslovit, že žalobce jednal, ať již ve vědomé nebo nevědomé nedbalosti ve smyslu ust. § 3 zákona o přestupcích. Žalobce, jestliže opravoval plot a nevěnoval pozornost psům pobíhajícím na zahradě, mohl a měl předvídat, že pes může ze zahrady vyběhnout a vběhnout na pozemní komunikaci a může být účastníkem střetu s projíždějícím vozidlem, a tím i dopravní nehody, při níž může dojít k ublížení na zdraví a jiné škodě. Nedbalostní jednání žalobce je v posuzovaném případě okolností natolik významnou pro vznik škodlivého následku, že ani event. pochybení na straně poškozeného, např. nepřiměřená rychlost, nemůže způsobit přerušení příčinného vztahu mezi jednáním žalobce a vzniklým následkem. Soud zdůrazňuje na tomto místě, že ustálená judikatura hovoří o tom, že spoluzavinění poškozeného nevede zásadně k exculpaci pachatele. Na rozdíl od uvedeného však spoluzavinění poškozeného by mohlo mít vliv na výši sankce. Dle svědků uvedených v odstavci [14] rozsudku však poškozený nejel nijak rychle a oba shodně uvedli, že před střetem se psem brzdil. Sám poškozený uvedl, že mohl jet kolem 40 km/h a když viděl psy, přibrzdil. Otázkou tedy je, jak by se měl motocyklista chovat, když vidí na pozemní komunikaci pobíhat psy? Nelze očekávat, že zastaví a bude čekat tak dlouho, až psi někam odběhnou, a to ještě za situace, kdy jedním ze psů je velký pes, německý ovčák, který bezesporu vzbuzuje respekt až bázeň každého člověka. Je naprosto přirozené, že řidič motocyklu přibrzdil a v jízdě pokračoval. Soud tedy nedal za pravdu žalobci ohledně namítaného zavinění motocyklisty.

[16] K žalobnímu bodu 3) soud zejména odkazuje na výše uvedené. To, že pudl žalobce je již dva roky po smrti, nemá k věci žádný vliv. Bišonek je podobný pudlům a každý člověk, který se o psy blíže nezajímá, je nerozezná, a je otázkou, kolik lidí vůbec ví, že existuje rasa bišonek. Svědci viděli, jak psi běželi po nehodě k domu žalobce a ten je do zahrady vpustil a zavřel do kotce. Z tohoto pohledu je nerozhodné, že svědek M. dříve psy žalobce neznal, naopak zná psa rodičů svědkyně S., kteří bydlí naproti něho, o němž se vyjádřil, že je robustnější a stoprocentně to on nebyl, toho by poznal. Pokud se týká výpovědí svědkyň I. a H. M., tyto nebyly přítomny dopravní nehodě, ale nutno konstatovat, že se k průběhu nehody nevyjadřovaly, vypověděli jen to, že po nehodě jeden z přítomných mužů prohlásil, že to byli jeho psi. Správní orgán však nerozhodl na základě těchto svědkyň, jejich výpověď použil jen podpůrně.

[17] Pokud se týká sankce za tento přestupek, tak podle ustanovení § 22 odst. 4 zákona o přestupcích se uloží pokuta od 25.000 do 50.000,- Kč. Stanovená pokuta tedy byla uložena na samé spodní hranici sazby. A pokud se týká výše náhrady škody, s odvoláním na uvedené v odstavci [15] tohoto rozsudku, soud vyloučil spoluzavinění poškozeného.

[18] Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání za splnění podmínek ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

[19] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť

žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19. června 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně